
VOORREDE.

Ik heb allen eerbied voor de eerbare stad Goes, op Zuid-Beveland. Dat echter die stad ten jare 1577 van Spaansch Geus is geworden, weegt voor mij op de schaal, waarop men de wereldgebeurtenissen pleegt te wegen, even zwaar, als b. v. de overgave der stad Naarden in 1814, toen er aan het herstel der Fransche dwingelandij niet meer te denken viel.

Het belangrijkste aan de Satisfactie der stad Goes is thans de beschrijving dier gebeurtenis zelve. De laatste, maar niet de minste der Raadpensionarissen onzer oude Republiek, waar het geleerdheid, talent en braafheid geldt, L. H. van de Spiegel, toen nog Pensionaris der stad Goes, schreef daarover een boekje, dat wij ten voorbeeld zouden willen stellen aan een iegelijk, die zich aan monografiën waagt.

Wij ten minste hebben, met al die bescheidenheid, welke mindere bekwaamheid van ons vordert, zijne voetstappen meenen te moeten drukken. Aan eene op zich zelve dorre gebeurtenis, heeft hij, door die in verband te beschouwen met hetgeen toen en vroeger in Nederland had plaats gehad, zooveel belang weten bij te zetten, dat zijn boekje steeds ééne der hoofdbijdragen blijven zal tot de geschiedenis van ons Staatsregt, en met de werken van Slingelandt en Kluit in éénen adem verdient te worden genoemd. Ons lag eene nog onbeduidender gebeurtenis ter bearbeiding: het huwelijk van Willem van Oranje met Anna van Saxon. Uit een historisch standpunt beschouwd, verdiende dat onderwerp nauwelijks vijftig bladzijden. Zoo wij er honderd bladzijden meer aan toegewijd hebben, het is omdat wij aan dat feit kleur en leven hebben willen bijzetten, omdat wij, naar ons eerlijkste weten, er den voor- en achtergrond hebben bijgeschilderd,